

Ügyiratszám: MC/14628-11/2015.

Tárgy: a Magyar RTL Televízió Zrt.
fellebbezésének elbírálása

**A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG
MÉDIATANÁCSÁNAK**

1367/2015. (X. 13.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Magyar RTL Televízió Zrt. (1222 Budapest, Nagytétényi út 29., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2015. augusztus 10-én kelt, MN/14628-5/2015. számú határozata (a továbbiakban **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja,**

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik.

Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

A hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a mediaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató az RTL Klub elnevezésű mediaszolgáltatásában 2015. január, február és március hónapokban az alábbi törvénytérteket követte el.

A Médiaszolgáltató 2015. február 15-én, 23-án és március 19-én, összesen négy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésben foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében biztosítani köteles, hogy valamennyi közérdekű közlemény, politikai reklám, hírműsorszám – beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést –, politikai tájékoztató műsorszám, valamint a fogyatékos személyekről szóló, illetve esélyegyenlőségről szóló műsorszám, filmalkotás, játék és a 83. §-ban foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszám magyar nyelvű felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen.

Az elsőfokú hatóság megállapította továbbá, hogy a Médiaszolgáltató 2015. február 4-én, 10-én, és 23-án, valamint 2015. március 13-án, összesen négy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdését, amely értelmében a feliratozott műsorszámot a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni.

A Médiaszolgáltató 2015. március 7-én és 13-án, összesen két alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (6)** bekezdésének első mondatában foglaltakat, amely értelmében a feliratozott műsorszámok előtt a médiaszolgáltatásban jelezni kell, hogy az érintett műsorszám feliratozott formában is elérhető a médiaszolgáltatáshoz kapcsolódó teletext szolgáltatáson.

Az elsőfokú hatóság végül megállapította, hogy a Médiaszolgáltató 2015. január 9-én és 14-én, valamint 2015. február 10-én és 23-án, továbbá 2015. március 7-én, 13-án és 24-én, összesen nyolc alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (6)** bekezdésének második mondatában azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.

Az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés megsértése miatt összesen 200.000,- Ft, **Mttv. 39. § (5)** bekezdés megsértése miatt összesen 500.000,- Ft, az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés első mondatában foglaltak sérelme miatt összesen 210.000,- Ft, míg az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés második mondatában foglaltak sérelme miatt összesen 1.680.000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint nem sértette meg az Mttv. 39. § (2), (5), illetve (6) bekezdéseiben rögzítetteket, tekintettel arra, hogy a kifogásolt feliratok minden esetben feltüntetésre kerültek, azok a műsorszámok teljes időtartama alatt olvashatóak voltak a képernyőn, továbbá azok pontosak voltak és a képernyő történéseivel szinkronban álltak, valamint a nézők figyelemfelhívása is megtörtént.

Az Mttv. 39. § (6) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatban előadta, hogy álláspontja szerint a hivatkozott rendelkezés értelmezése, valamint az elsőfokú határozat mellékletében nevesített esetek elbírálása során nem hagyható figyelmen kívül a 39. § (7) bekezdése, tekintettel elsődlegesen a „Híradó” című műsorszám élő műsor jellegére. Véleménye szerint - ellentétben az elsőfokú határozatban foglaltakkal - azokban az esetekben bizonyosan nem sértette meg az Mttv. 39. § (6) bekezdésében rögzítetteket, amelyeknél az elsőfokú hatóság a „Híradó” című műsorszám kapcsán állapított meg jogsértést. A 2015. január 9-i, február 10-i, 23-i, március 13-i és 24-i „Híradó” című műsorszámokban a feliratozásban álláspontja szerint hiányosság nem volt, az a műsorszámok teljes időtartama alatt megvalósult, továbbá a feliratok az ésszerűen elvárható módon pontosak voltak és a képernyő történéseivel szinkronban álltak.

Az élő műsorok közvetítésével kapcsolatban előadta, hogy azok feliratozása a sugárzással egy időben történik, tehát a feliratozásra az adás pillanatában kerül sor, ami esetenként apróbb csúszásokat eredményezhet. Az elsőfokú határozat mellékletében kifogásolt esetekben sem állt előre rendelkezésre az összeállítás szövege, ez egyes esetekben okozott némi csúszást a felirat megjelenésében, ugyanakkor a feliratkétesések, illetve összefoglaló mondatok megjelenése a módosított törvényi rendelkezéseknek, az ésszerűség követelményének álláspontja szerint maradéktalanul megfeleltek.

A 2015. január 14-ei „Egészségkalauz” című műsorszám kapcsán – az elsőfokú határozatban foglaltak szerint az elhangzottakból csak három mondat jelent meg – előadta, hogy a feliratozás műszaki okok miatt előben történt, és arra törekedett, hogy a feliratozás ésszerűen elvárható módon pontos és a képernyő történéseivel szinkronban álló legyen. A kifogás megközelítőleg egy perces időtartamra vonatkozott, amely esetben álláspontja szerint életszerű, hogy három mondat hangozzon el.

A 2015. március 7-ei „Kalandor” című műsorszám esetében a feliratvetítéssel kapcsolatos technikai jellegű hiba okozta, hogy három alkalommal egyetlen mondat jelent meg a képernyőn. Mindez azonban a

műsorszám követhetőségét, megértését véleménye szerint nem rontotta, a megjelent információk a műsorszámokban elhangzottak rövidített összefoglalóját tartalmazták, így módon a törvényi előírás célja nem szenvedett sérelmet.

A 2015. március 13-ai „Magyarul Balóval” című műsorszám esetében programváltozás következtében másik rész került adásba, mint ami eredetileg tervezve volt. A műsorszám első néhány percében az eredetileg beszerkesztett adás szövege volt látható, és amint a változásra a teletext feliratozásért felelős kollegák reagálni tudtak, az adott műsorszámhoz tartozó helyes felirat azonnal megjelenítésre került.

A Médiaszolgáltató előadta továbbá, hogy a hatósági eljárás során a feliratkéssel érintett esetekben a jelenetek információgazdagsága igen magas volt. Ilyenkor a felirat minimális csúsztatására azért is szükség lehet, hogy a többi, környező jelenettel szemben lényegi képi megjelenítést tartalmazó pillanatokban a néző figyelme ne legyen megosztva, az események képi információtartalma kellően érvényre jusson. Álláspontja szerint a cél nem a szó szerinti másolás, hanem a követhetőség. Tehát ha valami rövidebben kifejezhető, beleillik a kontextusba anélkül, hogy a jelentés, az üzenet csorbulna, akkor akár teljesen át is lehet/kell írni, a lényeg az értelmes, jól követhető feliratozás.

A Médiaszolgáltató az Mttv. 39. § (2) bekezdésében foglaltak vélelmezett megsértésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy véleménye szerint az „Egészségkalauz” és a „Dr. Tóth” című műsorszámok nem tartoznak egyik olyan kategóriába sem, amelyeket feliratoznia kell, tehát esetlegesen az, hogy hiányzott róluk a felirat, nem kérhető számon rajta. Előadta, hogy mindkét nevezett szórakoztató, illetve talk-show jellegű műsorszám feliratozását ennek ellenére elvégezte, és nincs tudomása arról, hogy a feliratok nem jelentek volna meg. Amennyiben a felirat e műsorszámoknál nem jelent meg, úgy az technikai okok miatt történhetett.

Az Mttv. 39. § (5) bekezdésében foglaltak vélelmezett megsértésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a „Magyarul Balóval” című műsorszám 2015 februárjában indult az RTL II csatornán, a kezdeti időszakban még kialakulóban volt a feliratozás rendszere, és lényegében az RTL Klub az adás előtt röviddel kapta meg az anyagokat, ezért fordulhattak elő kisebb csúszások a feliratozásban, álláspontja szerint azonban 5 perc hiány nem keletkezett.

Az Mttv. 39. § (6) bekezdés első mondatában foglaltak vélelmezett megsértésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a „4 Ütem” című műsorszámot annak ellenére felirattal látta el, hogy arra törvényi kötelezettsége nincs. A műsorszámot évek óta sugározza, azzal kapcsolatban a Hatóság hasonló jogsértést még nem állapított meg. Amennyiben a határozatban nevesített két esetben valóban hiányzott a jelzés, azt kivételes technikai probléma idézte elő, hiszen a műsorszám elején minden egyéb esetben jelezni szokta a feliratozás tényét. Ettől függetlenül álláspontja szerint azért sem sértette meg a hivatkozott rendelkezést, mert a Hatóság kizárólag olyan műsorszámok esetében tapasztalt hiányosságot, amelyek feliratozására a Médiaszolgáltató nem köteles.

Álláspontja szerint az elsőfokú határozat - azon túl, hogy rögzíti a felirat nem egyezőségét vagy hiányát és késését - konkrétumot nem tartalmaz, így a Médiaszolgáltatónak nem áll módjában a kifogásokra részletesebben reagálni. Az általánosság szintjén mozgó elemzés, véleménye szerint jogsértés megállapítására nem alkalmas. Előadta továbbá, hogy az élő adások esetében jelentkező esetleges apróbb csúszások a megértést nem befolyásolták, a követhetőség teljes mértékben megvalósult, különös tekintettel arra, hogy a havi közel 730 órai médiaszolgáltatáson belül mindösszesen néhány percet kifogásolt az elsőfokú hatóság.

Véleménye szerint továbbá a jogszabály eredeti céljának megfelelően járt el, amikor a követhetőség érdekében olykor szükségszerűen rövidített az elhangzottakon. Minderre tekintettel tévedett az elsőfokú hatóság, amikor azt állapította meg, hogy „a törvényi rendelkezés megsértésének megállapításához elegendő az aszinkronitás, a pontatlanság, a feliratkozás vagy a hiányosság tényének rögzítése”. A hatályos törvényi szöveg ugyanis éppen a követhetőséget és az ésszerűen elvárható módon való pontosságot támasztja követelményként. Hangsúlyozta továbbá, hogy az elsőfokú hatóság által értékelt részekben semmilyen lényeges szám- vagy mértékbeli eltérés nem szerepelt, minden lényegi információ pontosan és megfelelően került feliratozásra.

Az ismételtség megállapításával kapcsolatban előadta, hogy álláspontja szerint téved az elsőfokú hatóság, hiszen a közszolgálati médiaszolgáltatásra és a médiapiacra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2014. évi CVII. törvényhez fűzött indokolás kizárólag a kvóta vonatkozásában tér ki a folyamatban lévő hatósági eljárásokra. Vagyis az Mttv. 39. § (4) bekezdésén kívül minden esetben tiszta lappal indult a 2015-ös év. Az ismételtség Mttv. 187. § (4) bekezdésben taglalt konjunktív feltételei jelen esetben nem állnak fenn, ugyanis nem beszélhetünk ugyanazon jogszabályhely megsértéséről egyik esetben sem. Elfogadhatatlannak tartja azon indokolást, miszerint az elsőfokú hatóság e gyakorlata azért is töretlen, mert a 2012. július 3-át követően elkövetett jogsértések esetében is ekként járt el. Véleménye szerint az adott törvénysértést megállapítani csak pontos törvényi rendelkezések vonatkozásában lehet, az elsőfokú hatóság tehát ettől eltérő gyakorlatával hatáskörét túllépve visszaélt jogalkalmazói lehetőségével.

Az előadottakra tekintettel a Médiaszolgáltató a határozat megváltoztatását, illetve a bíróság szankció alkalmazásának mellőzését kérte.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

A másodfokú hatóság elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú hatóság eljárása során a jogsértések idején hatályos törvényi előírásokat helyesen értelmezte és alkalmazta, az elsőfokú határozat mellékletében helyesen megjelölte a hiányosságok kezdetét, végét, időtartamát, továbbá a pontatlanságok kezdetét és végét, valamint minden jogsértés lényegét röviden összefoglalta. Ez utóbbival kapcsolatosan a másodfokú hatóság a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglaltak kapcsán utalni kíván a bírósági gyakorlatban is megerősítést nyert azon álláspontra, miszerint nincs olyan jogszabályi előírás, hogy a tényállás teljes körű feltáráshoz a kifogásolt részeket szó szerint idézni kellene a határozat indokolásában (ld. pl. a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.32.976/2014/10. sz. ítéletét).

I. Az Mttv. 39. § (2) bekezdésben foglaltak sérelme

Az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésének megsértése vonatkozásában megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszámok kapcsán helyesen rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének 14. és 15. oldalain található A) pontjai alatt, hogy mely napokon, milyen időpontban sugárzott műsorszámok esetében hiányzott a felirat, illetve a jelnyelvi tolmács annak ellenére, hogy az Mttv. hivatkozott rendelkezése értelmében azokat – műfajukra tekintettel – segédlettel kellett volna ellátni.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint az „Egészségkalauz” és a „Dr. Tóth” című műsorszámok nem tartoznak egyik olyan kategóriába sem, amelyeket segédlettel kellene ellátni. A másodfokú hatóság megállapította, hogy az említett műsorszámok kapcsán az elsőfokú határozatban (6. oldal hetedik bekezdésétől kezdődően) tett megállapítások maradéktalanul helytállóak, a kérdéses műsorszámok az Mttv. 83. §-ában foglalt közszolgálati célú műsorszámnak (életmódmagazin) minősülnek, így segédlettel történő ellátásuk a Médiaszolgáltató törvényi kötelezettsége lett volna. Megjegyzendő, hogy a műsorszámok előtt megjelent a feliratozásra való utalás, ennek ellenére magára a feliratozásra nem került sor.

A másodfokú hatóság utalni kíván továbbá arra, hogy a Médiaszolgáltató fellebbezésében a másik két érintett műsorszám („Dr. Csont” és „Döglött akták” című filmsorozat) kapcsán nem tett észrevételt, ennek ellenére megállapítható, hogy az elsőfokú határozat megállapításai e tekintetben is helytállóak, az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésében foglaltak értelmében az efféle műfajú műsorszámokat is segédlettel kell ellátni.

Erre tekintettel a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság e körben a tényállást kellő alaposággal feltárta, az elsőfokú határozatban foglaltak helytállóak, így a Médiaszolgáltató 2015. február

15-én, 23-án és március 19-én, összesen négy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésében foglalt rendelkezést.

II. Az Mttv. 39. § (5) bekezdésében foglaltak sérelme

Az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésének megsértése vonatkozásában megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszámok kapcsán helyesen és részletesen rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének 14. és 15. oldalain szereplő B) pontjai alatt, hogy mely – egyébként segédlettel ellátott – műsorszámok alatt mely időintervallumokban, és milyen időtartamokban hiányzott a felirat. A jogszabály világos és egyértelmű előírást fogalmaz meg a tekintetben, hogy amennyiben egy műsorszámot a médiaszolgáltató feliratozással vagy jelnyelvi tolmácsolással ellátva kezd el sugározni, akkor a segédletet köteles annak teljes időtartama alatt biztosítani.

Nem fogadhatóak el a Médiaszolgáltató tevékenységi körébe tartozó kifogások („még kialakulóban volt a feliratozás rendszere”) a jogsértés alóli mentesülésre, figyelemmel az elsőfokú határozatban is helyesen hivatkozott, az **Mttv. 3. §**-ában rögzített objektív felelősségre. A „Magyarul Balóval” című műsorszám megtekintését követően szintén megállapítható, hogy nem helytálló a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon álláspontja, miszerint a műsorszám feliratozásában nem volt ötpercnyi hiány. Az elsőfokú határozat mellékletében szereplő megállapítások megfelelnek a valóságnak, a műsor alatt ténylegesen 5 perc 26 másodperc időtartamban hiányzott a felirat.

Erre tekintettel a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság a tényállást e körben is kellő alaposággal feltárta, az elsőfokú határozatban foglaltak helytállóak, így a Médiaszolgáltató 2015. február 4-én, 10-én, és 23-án, valamint 2015. március 13-án, összesen négy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésében foglalt rendelkezést.

III. Az Mttv. 39. § (6) bekezdés első mondatában foglaltak sérelme

Az elsőfokú hatóság megállapítása szerint a Médiaszolgáltató 2015. március 7-én és 13-án sugárzott „4 Ütem” című műsorszámára kapcsán megsértette az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés első mondatában szereplő előírást, amely szerint a „*feliratozott műsorszámok előtt a médiaszolgáltatásban jelezni kell, hogy az érintett műsorszám az említett formában is elérhető a médiaszolgáltatáshoz kapcsolódó teletext szolgáltatáson.*” A másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú határozat helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy miután a Médiaszolgáltató az általa egyébként felirattal ellátott műsorszámok előtt e tényre nem hívta fel a közönség figyelmét, sérült az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés első mondatában rögzített követelmény.

Nem fogadható el a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon kifogás, amely szerint a tárgyi esetekben azért nem valósult meg jogsértés, mert olyan műsorszámot feliratozott, amelyre egyébként törvényi kötelezettsége nem volt. Ezzel kapcsolatban szintén helytálló megállapításokat tartalmaz az elsőfokú határozat, amikor rögzíti, hogy a figyelemfelhívást valamennyi, felirattal ellátott műsorszám előtt alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy egyébként magát a felirat alkalmazását a törvény egyébként megköveteli vagy sem. A Médiaszolgáltatónak a kivételes technikai problémára történő utalása kapcsán a másodfokú hatóság mindössze hivatkozni kíván a fentiekben – az **Mttv. 3. §**-ában rögzített objektív felelősség kapcsán – kifejtettekre.

IV. Az Mttv. 39. § (6) bekezdés második mondatában foglaltak sérelme

Az elsőfokú határozatnak a feliratozás pontossága és szinkronitása kapcsán tett megállapításai vonatkozásában elsődlegesen rögzíthető, hogy az elsőfokú hatóság a 2015. január 1. napjával megváltozott jogszabályi előírásokat megfelelően alkalmazta. Ennek keretében valamennyi esetben jogszerűen állapította meg, hogy az elsőfokú határozat mellékletében a 14. oldal C) és a 15. oldal D) pontjaiban, valamint a 14. oldalon szereplő – a 2015. január havi jogsértéseket ismertető, legelső – táblázatban bemutatott esetek egyike sem tekinthető olyanoknak, amelyek az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés második mondatában szereplő „rövidített összefoglaló”, illetve a (7) bekezdés szerinti „ésszerűen elvárható pontosság és szinkronitás” követelményeinek eleget tettek volna.

Az elsőfokú határozatból világosan kiderült, hogy az elsőfokú hatóság a tárgyi jogsértéseket egyenként vizsgálta, és helyesen értékelte úgy, hogy az elsőfokú határozat mellékletében részletesen ismertetett feliratozási problémák (pl. egyetlen, illetve három mondat jelent meg a feliratsávon; a felirat 12, illetve 20 másodpercet késett a felirat; a felirat nem volt szinkronban az elhangzottakkal, a felirat hiányos volt; másik műsor felirata jelent meg a képernyőn) a műsorszámok megértését akadályozták, illetve hátráltatták. Az elsőfokú hatóság minden esetben külön-külön rögzítette az elsőfokú határozat mellékletének fentebb említett pontjaiban, hogy mely okok vezettek a feliratok pontosságára, illetve szinkronitására vonatkozó követelmények sérelméhez. Ezek a tények pedig egyértelműen alátámasztják, hogy a feliratozás ilyen módja akadályozta, hátráltatta a műsorok történéseinek érthetőségét, követhetőségét.

Az elsőfokú hatóság a Médiaszolgáltató fellebbezésében is hivatkozott, az **Mttv. 39. § (7)** bekezdésében foglalt előírásokat is figyelembe vette vizsgálata során, ennek megfelelően az elsőfokú határozat helytálló megállapításokat tartalmaz. Nem fogadható el a fellebbezésben foglalt azon álláspont, miszerint az érintett élő műsorok eleget tettek az ésszerűen elvárható pontosság és szinkronitás követelményeinek, azok a fentiekben, valamint az elsőfokú határozat mellékletében szereplő megállapítások alapján nyilvánvalóan nem valósultak meg. Szintén nem találta megalapozottnak a másodfokú hatóság a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon észrevételt, amely szerint az eljárás alapjául szolgáló esetekben a műsorok információgazdagsága igen magas volt, ezért szükséges a felirat minimális csúsztatása. Amint az a korábbiakban rögzítésre került, tárgyi esetekben nem minimális felirat-csúszások miatt állapította meg az elsőfokú hatóság a jogsértést.

A Médiaszolgáltatónak a technikai jellegű hibákra, illetve arra történő hivatkozása, hogy programváltozás következtében másik rész került adásba, mint ami eredetileg tervezve volt (2015. március 13., „Magyarul Balóval”), irreleváns. Az **Mttv. 3. §**-a értelmében a Médiaszolgáltatónak a törvénysértésekért való felelőssége objektív, ezért nincs jelentősége annak, hogy az adott jogsértéshez milyen technikai okok vezettek.

A feliratozás olyan módon történő átszerkesztése, amely során a Médiaszolgáltató más szavakkal, kifejezésekkel igyekszik visszaadni az elhangzottak értelmét, még az Mttv. 39. §-ának 2015. január 1. napjával megváltozott rendelkezései fényében sem jogszerű. A szövegértelmezés ugyanis szubjektív természetű, azaz annak megítélése, hogy a Médiaszolgáltató az elhangzott szöveghez képest más szavak feliratozásával teljes mértékben visszaadja-e egy adott mondat értelmét, szubjektív kérdés. A másodfokú hatóság álláspontja szerint éppen ezen oknál fogva kell a Médiaszolgáltatónak arra törekednie, hogy – lehetőség szerint, figyelembe véve egyebek mellett az élő adás korlátait – pontosan igyekezzen visszaadni azt, ami elhangzik.

Az elsőfokú hatóság helyesen állapította meg azt is, hogy a Médiaszolgáltatónak nem feladata „a főleges információk kiszűrése”, a Médiaszolgáltató ugyanis egyetlen feladata a szöveghű feliratozás. Az Mttv. a „követhetőséget” nem rögzíti, azonban ellentétben a Médiaszolgáltató ezzel kapcsolatban kifejtett véleményével, a másodfokú hatóság álláspontja szerint a műsorszám pont azáltal válik követhetővé, hogy a Médiaszolgáltató a feliraton az elhangzottakat rögzíti, vagyis megfelel a törvényi követelményeknek. Az esélyegyenlőség ugyanis csak úgy valósítható meg, ha valóban az elhangzott szavak olvashatóak a feliraton, és nem pedig úgy, hogy a Médiaszolgáltató az egyes mondatokat – az általa értelmesnek gondolt rövidítéssel, vagy más szavakkal, kifejezésekkel – feliratozza.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében hivatkozott a 2015. január 1. napjával hatályba lépett jogszabályváltozásokra. Ennek kapcsán a másodfokú hatóság szintén arra kíván utalni, hogy noha az eljárás tárgyát képező jogsértések elkövetésekor az Mttv. már valóban tartalmaz olyan előírásokat, amelyek bizonyos speciális esetekben (élő műsorok, felirat egyidejűleg nagy terjedelme) valóban lehetővé teszik az ésszerű, értelmes rövidítések alkalmazását, mindezt azonban kizárólag abból a célból, hogy az a műsorszám megértését, követhetőségét elősegítse. Tárgyi esetekben azonban nem ez történt: az adott esetekben a 20 másodpercet is elérő feliratkésések, illetve a több percen keresztül mindössze egyetlen mondatnyi felirat megjelenése kapcsán alaptalan azt állítani, hogy az a hallássérült személyek számára jobban elősegítették a műsorok megértését és követhetőségét, mint a teljesen pontos és az elhangzottakkal szinkronban álló segédlet.

A fentiek alapján a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóságnak az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt rendelkezés megsértésére vonatkozó döntése szintén jogszerű.

V. A kiszabott szankciókra vonatkozó megállapítások

A Médiaszolgáltató fellebbezésében az ismételtség megállapításával kapcsolatban előadott kifogása tekintetében a másodfokú hatóság utalni kíván arra, hogy az elsőfokú határozat 12. oldalának második bekezdésében foglaltak szerint az ismételtség a tárgyi ügyben is fennállt, hiszen a Médiaszolgáltató ugyanazon, a hallássérültek médiafogyasztását elősegítő jogszabályi rendelkezéseket sértette meg, mint amelyeket a 2015. január 1-jétől hatályos törvénymódosítást megelőzően az Mttv. már tartalmazott. Helytállóan állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy a tárgyi rendelkezések lényege ugyanis nem a számozásuktól függ, hanem a tartalmuktól.

Ha tehát egy jogszabályváltozást követően az Mttv. 39. §-án belül az egyes rendelkezések új vagy más bekezdésekbe (pontokba) kerülnek, nem befolyásolja annak megállapíthatóságát, hogy a Médiaszolgáltató ugyanolyan jogalapon, ugyanazt a tartalma szerint meghatározott jogszabályi rendelkezést sértette meg, mint a jogszabályváltozás bekövetkezése előtt. A jogsértés ismételt megvalósulását nem befolyásolhatja, hogy a jelen esetben megállapított törvényi előírás tartalmának érdemi megváltozása nélkül, pusztán annak számozását érintő törvénymódosítás lépett időközben hatályba. A Médiaszolgáltató kötelezettsége e tekintetben érdemben nem módosult – sőt, bizonyos tekintetben enyhült –, az Mttv. 39. §-ába újonnan beiktatott rendelkezéseknek köszönhetően módosult számozás pusztán e tényre tekintettel nem hagyható figyelmen kívül. Amennyiben elfogadnánk a Médiaszolgáltató érvét, úgy a ténylegesen ismételt jogsértés esetén nem lennének alkalmazhatók a súlyosabb szankciók, pusztán a számozás megváltozása miatt (de a jogszabályi előírás tartalmának változatlanul hagyása mellett), így azoknak a további jogsértésektől való visszatartó ereje sem valósulhatna meg, ami nyilvánvalóan ellentétes a szabályozás koncepciójával.

Az ismételtség vonatkozásában nincs relevanciája az Mttv.-t módosító 2014. évi CVII. törvényhez fűzött indokolásnak, hiszen az ismételtségre vonatkozó törvényi rendelkezést e módosító törvény nem érintette. Téved a Médiaszolgáltató, amikor fellebbezésében azt állítja, hogy miután az indokolás kizárólag a kvóta vonatkozásában tér ki a folyamatban lévő hatósági eljárásokra, az Mttv. 39. § (4) bekezdésén kívül minden esetben tiszta lappal indult a 2015. év. A Médiaszolgáltató által hivatkozott törvényi indokolás arra vonatkozik, hogy miután a törvény elfogadásakor, illetve hatályba lépésekor a 2015. évet megelőző időszakra vonatkozóan is folyamatban voltak hatósági és bírósági eljárások, ezért szükséges volt a 2012-2014. évi időszakokra vonatkozó kötelezettségeknek a törvényben való „megtartása”. Vagyis, teljesen alaptalan a Médiaszolgáltató arra vonatkozó következtetése, hogy a törvényszöveg indokolásában szereplő mondatra hivatkozással a 2015. évet megelőző jogsértések ne lennének figyelembe vehetők.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében kérte továbbá, hogy amennyiben a másodfokú hatóság az elsőfokú hatósággal egyezően megállapítja a jogsértés tényét, a kiszabott bírságot törölje, tekintettel elsősorban a jogsértések csekély súlyára, másodsorban pedig arra a tényre, hogy a Médiaszolgáltatónak nem származott vagyoni előnye a jogsértésekből. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú hatóság rögzíti, hogy a Médiaszolgáltató érvei nem megalapozottak.

Az elsőfokú hatóság a bírság-szankciók kiszabása során jogszerű értékelést végzett, amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértéseit, illetve azok tárgyi eljárásban megvalósult esetszámait. Helytálló megállapításokat tartalmaz az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy az egyes jogsértéseket nem értékelhette csekély súlyúnak, továbbá – a fentiekben is kifejtettek alapján – az ismételtség fennálltára is tekintettel kizárta az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság tehát rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1)** bekezdés **da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdésein, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2015. október 13.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

dr. Kollarik Tamás
hitelesítő tag

Kapják:

- **Személyes adat**